

opgegeven van deze poging het publiek te organiseren. Er worden aantallen gegeven van 150 tot 300 deelnemers.³⁾ Deze pamfletten moeten echter geplaatst worden in het kader van het gekrakeel dat ontstond toen Punt Amsterdam verliet. De feitelijke situatie was aanzienlijk minder rooskleurig.

Het schouwburgarchief bevat niet alleen een afschrift van de 'brochure' van Punt's genootschap maar ook van de nog niet eerder opgemerkte, maar daarbij horende ledenlijst.⁴⁾ Deze lijst verdeelt de intekenaars in twee categorieën. De eerste bevat 17 namen, de tweede, 'nieuwe leden', bevat er 22. In totaal tekenden dus 39 heren in. Een smalle basis voor een theateronderneming. Dat moet Punt ook gedacht hebben, want behalve de openingsvoorstelling van zijn theater zijn er verder géén besloten voorstellingen meer gegeven.⁵⁾ Tweeëndertig 'Heeren' die intekenden op *Finis Coronat Opus* waren betrokken bij de handel en onder hen was het aantal remonstranten opvallend hoog (twaalf).⁶⁾ Binnen deze groep leden waren er 17 te traceren als patriotten en drie als orangisten. Dat is, gezien de procentuele verdeling in de welstandelite als geheel, een lichte oververtegenwoordiging van patriotten en een forse ondervertegenwoordiging van orangisten.⁷⁾ Punt, die in de traditionele toneelgeschiedschrijving als 'orangist' te boek staat, werd dus gesteund door een 'patriottisch' genootschap. Van de 17 'eerste leden' van *Finis* behoorden er 15 vanaf 1774 tot de Geïnteresseerden in de schouwburg en van de 'nieuwe leden' één. Dat de eerste leden van *Finis* ook de basis hebben gevormd voor de vereniging die de Coolsingel-Schouwburg stichtte, lijkt me voor de hand te liggen.

Ongeveer tezelfdertijd moet in Rotterdam het initiatief genomen zijn voor een tweede toneelgenootschap. Het schouwburgarchief bevat hierover gegevens die Haverkorn ook al kende. Hij meende dat het om het toneelgenootschap ging dat in de Doele speelde.⁸⁾ Het betreffende stuk is, als zovele stukken in het archief van de eerste Sociëteit van Geïnteresseerden, een afschrift in het handschrift van Isaak van Rijckevorsel. Dat roept de vraag op, waarom het relevant werd geacht voor de geschiedenis van de schouwburg.⁹⁾ Het Doele-genootschap, dat in oktober 1777 als opgeheven wordt vermeld in een brief van Punt (zie onder), lijkt die relevantie niet te hebben gehad.¹⁰⁾ Naar de secretaris ervan, Jan Venrooij, zal ik spreken van het genootschap *Venrooij*. Op de ingewikkelde structuur van dit genootschap zal ik hier niet ingaan, maar ik zal me nu beperken tot een aantal opmerkingen over de